

det er et Spørgsmaal, der maa afgjøres paa samme Maade, hvad enten Medlemmerne ere valgte af Folk, der have over eller under 1,200 Rd. i aarlig Indtægt; der er saaledes ikke den mindste Fare ved at henstille denne Sag til Rigsraadets Afgjørelse og altsaa at forbeholde sig begge Muligheder, baade Overførelsen af Gjælden til de fælles Finantser og en contant Udbetaling. Men lad os ogsaa antage, hvad jeg, som sagt, slet ikke kan indrømme, at der var en saadan Fare ved at overlade denne Sag til Rigsraadets Afgjørelse, saa er der jo den anden Udvei, som man alene kan holde sig til, Gjældens contante Udbetaling, og der er da kun Spørgsmaal om, om Regjeringen vil gaae ind derpaa; men efter hvad jeg kjender til Forholdene, kan jeg ikke antage, at der er Grund for Regjeringen til at modsætte sig en saadan contant Udbetaling; thi Kassebeholdningen er idetmindste betydelig, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa et Legn, der tyder paa, at den er stor. Rigsdagen har jo ofte udtalt Dnsket om, at man vilde undlade at modtage Penge af Sparekasserne til Forrentning i Statskassen; men Regjeringen har hidtil ikke kunnet gaae ind paa dette Dnske, naturligviis paa Grund af, at Statskassen ikke kunde undvære Pengene. Netop idag er der imidlertid truffet den Foranstaltning, at det for Fremtiden er nægtet samtlige Sparekasser, der ere over 5 Aar gamle at indsætte Penge til Forrentning i Statskassen, og det vilde naturligviis ikke være skeet, dersom Kassebeholdningen ikke var rigelig stor.

Jeg antager saaledes, at det vilde have været fordelagtigt for Kongeriget's særlige Finantser, dersom man var gaaet ind paa det Lovforslag, som af Regjeringen var meddeelt Finantsudvalget. Men jeg skal endnu omtale et Par særlige Omstændigheder, der tale for det Samme. For det Første er Gjælden stiftet som Fællesgjæld; thi i 1850, da den blev stiftet, var der ikke nogen Deling mellem fælles og særlige Finantser, og de udstedte Obligationer lyde derfor ogsaa som alle andre Obligationer, ligesom de og af Finantsministeriet ere blevne behandlede paa samme Maade som al anden Statsgjæld; men, naar de nu skulle gaae over til at danne en særlig Stats-

gjæld, saa sætter man en ny Debitor, Kongeriget's særlige Kasse, istedetfor den oprindelige Debitor, den almindelige fælles Statskasse, og det er dog et Spørgsmaal, om det er rigtigt med Hensyn til Creditorerne saaledes at sætte en Debitor istedetfor en anden. En anden Omstændighed, som gjør, at denne Gjæld i Forhold til sin Størrelse er meget besværlig, er den, at Gjælden er udstykket i et aldeles usforholdsmæssigt stort Antal af Obligationer, ikke mindre end 14,000, og hele denne Masse af Obligationer medfører naturligviis en Mængde Noteringsforretninger, Renteoverførelser o. s. v., der aldeles ikke staae i Forhold til Gjældens Størrelse. Rigsdagen har jo ofte udtalt Dnsket om Simplification i Administrationen, om Indskrænkning af Arbejdet og en deraf følgende Indskrænkning af Embedsmændenes Antal. Det af Regjeringen forelagte Forslag arbejder i den Retning, hvorimod de af Udvalget forelagte Forslag ikke medføre nogen Indskrænkning i Administrationen eller nogen Simplification af Arbejdet, men tværtimod en Forøgelse af Embedsmændenes Antal, hvilket tydeligt er udtalt i § 4 af det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Forslag, som subsidiært er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, og hvor der staaer, at Indenrigsministeren „bemyndiges til, ved foreløbige Bestemmelser, at fastsætte de Lønninger, som de ved denne Lov fremkaldte Foranstaltninger maatte gjøre fornødne“.

Ordføreren: Jeg skal ikke fordybe mig i, hvad der kan skee i Rigsraadet; i den Retning vil jeg lige saa lidt følge det ærede Medlem fra Helsingør (Ziemroth) som den ærede Taler, der nu satte sig. Hver Dag har sin Plage; kunne vi her sætte igjennem, hvad vi ansee for rigtigt, saa er det store Ting, uden at vi skulle bryde vort Hoved med, hvad der vil skee i Rigsraadet. Jeg skal heller ikke gaae videre ind paa den Speculation, som det ærede Medlem fra Helsingør har omtalt, at Monarchiets Finantsminister tillige skulle være Kongeriget's særlige Finantsminister, en Anskuelse, som jo ogsaa er udtalt af Mindretallet's Ordfører, det ærede Medlem fra Hjørring (H. Hage); det have vi her ikke med